

از نانو تکنولوژی در بخشی کشاورزی چه خبر؟!

در حالی است که هر کدام از این سموم و مواد شیمیایی آلوده کننده بخشی از محیط زیست می باشند. در مواردی حتی این نانوذرات به کمک بهداشت جهانی شتافته و در کنترل بیماری های نوپدید همانند آنفلوآنزای نوع A نقش به سزایی ایفا می کند.

شایان ذکر است که ایالات متحده آمریکا معادل ۴۰۰ میلیارد دلار در امر نانو و تکنولوژی آن سرمایه گذاری کرده است. این امر در حالی است که اندازه ذرات نانو در آن کشور کمتر از ۱۰۰ نانومتر می باشد. در حالی که مخترعان و دانشمندان ایرانی موفق به اکتشاف ذرات کوچک تر از ۱۰ نانومتر گردیده اند.

با توجه به این که چندین سال از تشکیل ستاد توسعه فن آوری نانو ریاست جمهوری که به منظور حمایت از فن آوری های حوزه نانو شکل گرفته می گذرد ولیکن متأسفانه نه تنها محصولات نانو در کار گروه بهداشت و سلامت به انبوه سازی و تولید تجاری نرسیده است بلکه روند سیر مراحل اداری و اجرایی آن در ارگان های دولتی ذی نفع به کندی پیش می رود به نحوی که به راحتی سرعت ورود محصولات غیر قابل رقابتی از خارج کشور را می افزاید.

کشور ۷۰ میلیونی ایران که بنا دارد در سال ۱۴۰۰ قدرت اول اقتصادی منطقه باشد آیا بدون دستیابی به تکنولوژی روز به فناوری های بومی شده و عبور از مرز تامین نیاز داخلی می تواند به قدرت نخست منطقه تبدیل شود. نفت با تمام تولید ثروت خود، سیاست و اقتصاد را با یک نوسان قیمت توفانی می کند و کشتی برنامها را به گل می نشاند یا چنان توری ایجاد می کند که دهک های پایین جامعه همواره متضرر می شوند اما تکنولوژی و در راس آن نانو می تواند ثروت ملی تولید نماید بدون این که آلاینده ای ایجاد کند نانو همانند IT دنیا را در هم می نوردید و به نظر در آینده نه چندان دور نیاز زندگی بشر خواهد بود.

اگر به راستی قرار بر هدفمند کردن تحقیقات و ایجاد راهکارهای مناسب برای تولید محصولات بر پایه فناوری نانو است لازم است عملکرد «کار گروه توسعه فناوری نانو» به افکار عمومی منتقل شود. در شماره بعد سخنان تازه تری در این زمینه مطرح خواهیم کرد.

تصور اینکه مقدار کمی ذرات نانو، از هزاران تن سموم دفع آفات نباتی و قارچ کش های آلوده کننده محیط زیست، بهتر عمل کرده و ضمن مبارزه با آفات محیط زیست را پاک نگه می دارد یا آنتی باکتریال ها و ویروس کش های مجهز به ذرات نانو که برای خدمت به بشر دست به کار می شوند یا اینکه رشد ویروس آنفلوآنزای نوع A به وسیله نانو متوقف می شود زمانی بیشتر اهمیت می یابد که متوجه شویم آمریکا ۴۰۰ میلیارد دلار در امر نانو و تکنولوژی آن سرمایه گذاری کرده است و سعی دارد دانشمندان این رشته و ایده های آنها را از هر نقطه جهان با بهترین شرایط جذب کند.

نانو تکنولوژی به عنوان یک دانش میان رشته ای مطرح است و با رشته هایی چون فیزیک کاربردی، مهندسی مواد، مهندسی مکانیک، برق و حتی علوم پزشکی و صنایع غذایی در ارتباط می باشد لذا داشتن تعریف دقیق از این علم دشوار می نماید. به عبارتی نانو تکنولوژی استفاده از ترکیباتی است که به علت سایز منحصر به فرد خود دارای خصوصیات نوین و اختصاصی می باشند و سبب کاهش مصرف مواد اولیه و افزایش راندمان نهایی می گردند که با توجه به ابلاغ و رهنمود مقام معظم رهبری موضوع اصلاح الگوی مصرف یکی از محورهای اساسی استراتژی برنامه افق چشم انداز ۱۴۰۴ می باشد که در تبعیت از این سیاست وزارتخانه های ذی ربط همچون وزارت جهاد کشاورزی، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، ستاد توسعه فن آوری نانو و غیره این مهم را در قالب برنامه های چهار ساله چهارم و پنجم مورد توجه قرار داده اند. در این راستا با توجه به دستیابی تکنولوژی تولید داخلی نانو نقره در ایران زمین به دست متخصصین و مخترعین ایرانی جای آن دارد که تک تک نهادهای ارگان های دولتی با حمایت های مادی و معنوی خود سیر تکاملی این مهم را تسریع و تصحیح نمایند تا شاید قبل از ورود تکنولوژی از خارج از میهن اسلامی و وابستگی به غرب بتوانیم شاهد تولید انبوه محصولات بهداشتی، ضد عفونی و حتی دارویی در حوزه نانو باشیم. امروزه نقش نانو موادمها در بهداشت جامعه بسیار حایز اهمیت بوده، نانوذرات در تعداد بسیار اندک جایگزین هزاران تن مواد شیمیایی و سموم دفع آفات نباتی و... می شوند و این

حاکمان باید حکیم باشند یا حکیمان، حاکم

برنامه ریزی بر مبنای واقعیات صورت گیرد.

مهندس زارع سپس در ارتباط با info fish

نیز نظرات کارشناسی ارائه داد.

وی در ادامه اظهار داشت: در ایران نسبت صید

به آبی پروری بر عکس عمل کرد معمول در دنیا

است. به همین جهت بسنده کردن یا دل خوش کردن به صید چه در آب های دوردست چه ساحلی پاسخگو نیست و آبی پروری به عنوان یک فعلیت ملی باید تقویت شده و رونق گیرد. منابع داخلی، آب بندان ها، قنات ها، پشت سدها، رودخانه ها و استخرها همگی می تواند امیدهای فعالان این رشته را ثمر بخش کند.

زارع در این جلسه با ذکر خاطراتی از مرحوم دادمان و همچنین گلزشی از سفر خود به رم و سخنرانی در جلسات فائو راجع به تجاوز به آب گفت: من معتقدم کشوری که دریا دارد نباید فقیر داشته باشد در حالی که اکثر ساحل نشینان ما همانند ساکنین استان های نفت خیز، فقیرند.

در این جلسه همچنین دکتر نظامی، مهندس محمد زاده و مهندس سعیدی به ارائه نظرات خور در رابطه با بهبود مدیریت شیلات پرداختند.

در نیمه اول بهمن امسال، مهندس علی آبادی میزبان مدیران شیلاتی قبل از خود بود.

طبقه پنجم سازمان شیلات شاهد حضور روسای بعد از انقلاب این سازمان از جمله مهندس زارع، مهندس سعیدی و مهندس محمدزاده، و دکتر نظامی (دکتر سرپناه و لاهیجانیان به هر دلیل نیامده بودند) بود.

مهندس دادعلی آبادی که این روزها بسیار حساب شده عمل می کند و سعی در جمع آوری تجارب مدیران قبلی و بهره برداری در جهت پیشبرد امور شیلاتی و آبی پروری دارد در این جلسه از آنان خواست به سیستم مدیریتی شیلات فکرهای جدید بدهند و از راهنمایی دریغ نوزند.

نخستین سخنران این نشست صمیمی، مهندس وحید زارع، هم رشته ای مهندس علی آبادی، مردی از استان ساحلی مازندران بود. مهندس زارع که در زمان ورود به شیلات و در ماه اول مدیریت، سامانه عملکرد مدیریت را راه اندازی کرده بود، با نگاه مقایسه ای به شیلات ایران و جهان گفت ابتدا باید مشخص شود از شیلات چه می خواهیم؟ شیلات بنگاه است یا سازمان اقتصادی، پشتیبانی دهنده است یا آموزش دهنده. نسبت بودجه و انتظار از شیلات، توانمندی ها و تجهیزات آن نیز باید مشخص شود تا